

04.05.2015 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ಅಮೃತವೇಳಿ ಅನ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ವಾತಾ ಲಾಪ ಮಾಡಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಂದಿ ಮಾತಿನ್ನಿಂದ ಅರ್ಥವಿದೆ, ಅರ್ಥಸಹಿತ ಶಭ್ದಗಳನ್ನು ಯಾರು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲರು?

ಉತ್ತರ: ಯಾರು ದೇಹಿಂಬಿಂಬಿ ಮಾನಿಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಸಂಗಮಯಗದಲ್ಲ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲ ಬಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವರೋ ಅದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಅನರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಫಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ: ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸು ಪ್ರಭು.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಗೀತೆಗಳು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ್ವಾರಿಗೆ. ನಿಮಗೆ ಗೀತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕಣ್ಣದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಣ್ಣವಿದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ರೀತಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ-ಭಾರತ್ಯಾರಿಗೆ ತಿನ್ನಿನುವುದು, ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಬಂದು ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಜಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖದಿಂದ ಶಿವ-ಶಿವ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಯಮವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಫಲವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಆಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ- ನಾನಾತ್ಮಿನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳದ್ದಾರೆ, ಅಂತರ್ಮುಖಾಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ- ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ನಿಂದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ಜರಿತೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಜೋತೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯುಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ತನ್ನ ಜೋತೆ ವಾತಾ ಲಾಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಿ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವು ನಿಮಗೆ ಈ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿದೆ- ನಿಧಾನ-ನಿಧಾನವಾಗಿ ಈ ವೃಷ್ಣಿಪು ವೃಧಿಯಾಗುವುದು. ಮಾಯೀಯ ಜರುಗಾಳಿಗಳೂ ಸಹ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿದೆ ಯಾವಾಗ ನಾನು ಬಂದು ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಯೀಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಜಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಬಂಧನವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಯುಗವೂ ಸಹ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದ ಇಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ದೇಹಾಭಮಾನಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವರು ಅದು ಅನರ್ಥವಾಗಿದೆ. ದೇಹ-ಅಭಮಾನಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಂತೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಅದು-ಇದು ಮಾಡುವುದು- ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಬಳ ತಲುಪುವ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಂದು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಇವುಗಳಿಂದ ಯಾರೋಬ್ಜರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರದೇ 84 ಜನ್ಮಗಳಿಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಾನೆ ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ! ಎಲ್ಲರೂ ಜಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಸದಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು, ಹಾ! ಕೃಷ್ಣನ ನಾಮ-ರೂಪವು ಹೋರಣುಹೋಯಿತು ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಯಾವುದಾದರೋಂದು ರೂಪದಲ್ಲದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗಮನವಸ್ತಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ತಮ್ಮ ಜಾಟನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಂಧನವಿರುತ್ತದೆ, ನೊಕರಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಂಧನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರಣಮಾಡಿದರೆ ಮುಗಿಯತು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬಳಯಿಂತೂ ಗ್ರಾಹಕರು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಹೋರಿಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆಂದಾಗ ಪ್ರಯತ್ನಪೆಟ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅಮೃತವೇಳೆಯ ಸಮಯವು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ಹೋರಿಗಿನ ವಿಜಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ವಿಜಾರಣೆ ಬರಬಾರದು. ತಂದೆಯು ನೆನಪಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲ ಬರೆಯಬೇಕು-ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಸಿಗುತ್ತದೆ- ಮನ್ಮಾಭವ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ತಮ್ಮೊಪ್ರಧಾನದಿಂದ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವ ಮತ್ತು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಇಷ್ಟನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನೋಬ್ಜನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ವಶಿಕರಣ ಮಂತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಖಚಿಯಲುಪಡುವುದು.

ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಅವೃಜಿಜಾರಿ ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಶಿವನ ಪೂಜೆ ಅವೃಜಿಜಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಸಂತರ ವೃಜಿಜಾರಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅನೇಕರ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಅವರೊಬ್ಬರಿಂದಲೇ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳು ಯಾರ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನಿಗ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಈ ಭಕ್ತಿಕಾಂಡವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ನಿಂವೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದಿರಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲ ನಿಂತು ಅವೃಜಿಜಾರಿ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಸುಖಯಾಗಿದ್ದಿರಿ. ನಂತರ ವೃಜಿಜಾರಿ ಭಕ್ತರಾಗುವುದರಿಂದ ದ್ವೈತದಲ್ಲ ಬಂದುಜಿಟ್ಟಿರಿ. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖ ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಬಂದು ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಒಬ್ಬರಿಂದಲೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳ, ಇಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಗಳಲ್ಲ. ನಿಂವೆಲ್ಲ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಬಳಿಕೆ, ಶಿವತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಸರಣಶ್ರೇಷ್ಠರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕ್ರಿ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಯಾರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಂತರದಲ್ಲ ನಿಂತು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮೊದಲ ಜನ್ಮವು ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು? ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಅವರು ಹಂಡಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಗದಂಬೆಯಾಗಿದ್ದರು, ನಿಂವೆಲ್ಲರೂ ಮಾತೆಯರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ವಂದೇ ಮಾತರಂ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ. ಭಾರತಮಾತೆ ಅನ್ನಪುರು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಲ್ಲ, ನಿಂವೆಲ್ಲರೂ ಶಿವನಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಶಕ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಯಿಯು ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ಪಣತೊಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಸಾಹಸವಂತರಾಗಿ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಪಣತೊಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಾಯಿಯ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಕೌರವರ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರ ಯುದ್ಧವಲ್ಲ. ಅವರದು ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಬಂದುಅಡಿ ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲ ಮಾಡಲಬ್ಬಿದೆ. ರಾಮರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಘಣರಾಜ್ಯ. ಈಗ ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿದೆ- ನಾವು ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲ ಅಪಾರ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ, ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ- ಸುಖಧಾಮ. ಅಲ್ಲ ದುಃಖದ ಹೆಸರು, ಜಹ್ನುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಇಂತಹ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪುರುಷಾಧಿಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಪದೇ-ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ- ಸುಸ್ತಾಗಬೇಡಿ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಅವರೂ ಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಾತ್ಮಕಿಗೂ ಜಿಂದುವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಆತ್ಮಕಿಗೂ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಹಾತ್ವಪು ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಅದರಿಂದ ವಿಕರುಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತೇವೆ. ವಿಕರುಗಳು ಆತ್ಮಕೈ ಅಂತಿಮತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಶರೀರವು ಇಲ್ಲಯೇ ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವುದಾದರೂ ಪಾಪಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನೇ ಸಮಾಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಇದರಿಂದೇನು ಪಾಪವು ಕಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪಾತ್ಮಕೀರು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧು-ಸಂತ ಮೊದಲಾದವರು ಆತ್ಮಪು ನಿಲೀಂಪವಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮವೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಮತಗಳವೇ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಶ್ರೀಮತಪು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೆಲ್ತಮಿವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಈಶ್ವರನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದರಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಪು ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ! ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯು ಆತ್ಮನಭೂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಪು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಇವರ ಭೂಕುಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇವರ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಆತ್ಮದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇವರಿಗೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೊಸಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವನ್ನೂ ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಪಕ್ಷ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ, ಮರೆಯಬೇಡಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ವಿಕರುಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ವಿಕರುಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವುದರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವಿಂಡವೂ ಸಹ ಎಲ್ಲದಕ್ಷಿಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಾಯಾಗಿದೆ. ಇದರಂತಹ ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲ ಮತ್ತು ವಿಂಡವೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಇಲ್ಲಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನ ಹೂದೊಂಟವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಪುನಃ ಭಾರತವನ್ನು ಹೂದೊಂಟವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೊಗೆನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಇದು ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಇಂಥಿಕ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಹೊಸಪ್ಪಬಂಜವಿತ್ತು, ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳಾಗಿಯಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಾಂತರ ವರ್ಷಗಳ ಇಂದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟಾಗಿಜಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಲಕ್ಷಗಳರಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ- ಇಂದಿಗೆ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಮುಂತಿದ್ದೇವು ಮತ್ತು ಗ್ರಹದೇ ಬಂಡವಿರಾಗಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂತರದಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳವೇ ಮತ್ತು ಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾಧಾರಿಯರೂ ತಿಳಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಧರ್ಮವಿತ್ತು, ನೀವೀಗ ತಿಳಿಸಿ- ಒಂದು ಆದಿನನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವಿತ್ತು, ಅದು ಪ್ರಾಯಃಪೋಪವಾಗಿಬಣಿದೆ. ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವತಾಧರ್ಮದವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆದಿನನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮದವರಾಗಿದ್ದೇವು ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ಧರ್ಮವು ಎಣಿ ಹೋಳಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ಎಣಿಂದ ಬಂದಿತು? ಯಾರಿಗೂ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಜಿಂತನೆಯೇ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ- ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಜ್ಞಾನದ ಅಧಾರಿಣಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಹೇಗೆ ಈಗ ಬಂದಿದ್ದೇನೇಯೋ ಅದೇರೀತಿ ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಲ್ಪದ ಸಂತರವೂ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವೂ ಸಹ ಅದೇರೀತಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ಇದು ಬೀಳಹದಿನ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಆತ್ಮವು ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಡ್ರಾಮಾದ ರಚಯಿತ, ನಿರ್ದೇಶಕ, ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರಧಾರಿಯನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇನ್ನೇನು ಪ್ರಯೋಜನ! ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವನ್ನಭಾನ್ಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪ್ರಾನಃ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಜ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕರ್ತನನ್ನು ನೋಡಿದೆವು..... ಈಗ ನೋಡಿದೆವು ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳ ಒಂದೇ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡ ಬಹುದು ಅದರಿಂದೇನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೌಧಾಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಬಹಕಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಪ್ರಾನಃ ಕೊನೆಯಲ್ಲಯೂ ಸಹ ಈ ಆಟಪಾಠಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಿ. ಈಗಂತೂ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ಓದಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಓದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ಘಣತಾಂಶ ಬರುವುದೋ ಆಗ ತಲೆಬಾಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಾವು ಎಷ್ಟೊಂದು ನಮಯವನ್ನು ವ್ಯಾಘ ಮಾಡಿದೆವೆಂದು ಹಾಳ್ಬಾತ್ತಪದುತ್ತಿರಿ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೋ ಆ ನೆನಪಿನ ಬಲದಿಂದ ಹಾಪಗೆಳು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಯ ನೆಶಿಯೇರುತ್ತದೆ.

ಭಾಗವಂತನನ್ನು ಏಕ ನೆನಪು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾತಾಪಿತಾ.... ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ಶಿವನ ಜಿತ್ತದಲ್ಲ ತಿಳಿಸಬಹುದು- ಇವರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ತಂದೆಯು ಅಪಾರ ಸುಖದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವರೋ ಅಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಅವರ ಸಿಂಹಾಸನವು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿರಲು ಇವರೇನು ಸಾಧು-ಸಂತರಲ್ಲ. ಇದು ಶಿವತಂದೆಯ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಹೋದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಾಘವಿಜಾರದಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೇಜ್ಜಿನ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದು, ಬ್ರಾಂಹಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು, ಮಕ್ಕಳು-ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಜ್ಜಿನದಾಗಿ ಅದರ ವಿಜಾರ ಮಾಡದೇ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗಬೇಕು. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದಲ್ಲ, ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಆಹಾರವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಯಾರ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ತರಹದ ವಿಜಾರಗಳು ಬಂದುಜಡುತ್ತವೆ. ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಶಳ್ಳರಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರು ಜೆನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಗುರುವೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರಯರಾದವರು ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಗುರುವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಬಹಕಷ್ಟು ಯುತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಸಾಧು-ಸಂತ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ನಿಮಂತ್ರಣ ಕೂಡಿ. ಒಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೊಳಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿದ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣಿಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಪ್ರಯಾಧಿಕ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ತ್ರಾಮಾದಲ್ಲದ್ದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರಯಾಧಿಕೀನರಾಗಿಬಾರದು.
2. ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗಾದರೂ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದಿದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಜ್ಞಹೃದಯಗಳಾಗಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾಜಾರಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ತಮ್ಮ ಶೈಂಷ್ಟಿ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಮೂರ್ಖ ಕೊಡುವಂತಹ ಮಾರ್ಯಾ ಮೂರ್ಖ ಭವ

ಫ್ರೆಯಂಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಮಾರ್ಯಾ ಮೂರ್ಖ ಅಗಿಬಿಡುವಿರಿ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ - ನಿಮ್ಮ ಶೈಂಷ್ಟಿ ಪವಿತ್ರ ಜೀವನ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಸಂಭವದಿಂದ ಸಂಭವವಾಗುವಂತಹ ಮಾತು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲದ್ದು ಪರ-ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ದೇಹ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ನಾಃರಾ ಇರುವುದು. ಹಳೆಯ ಶರೀರದ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೋಡುತ್ತೇ ಇರುವುದು ಅಥಾದತ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು-ಇದೇ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಯಾ ಮೂರ್ಖ ಆಗುವಂತಹ ಸಹಜ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಸ್ವೇಳನಾ:- ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಚೌಕಿದಾರ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅತಿಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ ಲಜಾನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
